VOLUME 58, JANUAR 15, 1966 No. 2. szám — 1966. január 15.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Szabolcska Mihály:

NEHÉZ IDŐKBEN

De jó hinni most az erős Istenben
Szent bizonyossággal, örök rendületlen.
Tudni, hogy mindig az Ő szeme vigyáz ránk,
Ha százszor a halál útain is járnánk,
S akaratja nélkül világokon végig
Semmi sem történik.

* * *

De jó is hinni most és bízni magunkban.
Tudni, hogy lessz jövőnk, mert hivatásunk van
Jövendő századok békés versenyében . . .
S hogy SZÁM VAGYUNK ISTEN nagy SZÁMVETÉSÉBEN
Szüksége lehet még — próbásabb napokba' —
Ránk, hű magyarokra.

* * *

Isten ki gyakorta lehajoltál hozzánk,
Légy velünk, hogy bizvást nézhessünk előre
Az örök jövőbe !

AZ IMA KÖVÉN

Szavakból építsek éneket
mikor a szavak csak simított kövek?
A hang is bár röppen mint a madár,
lehet, hogy pára csak, ha célhoz ér.
Értelmem bizonytalan, mint a gyermek lépte.
A többet keresem, magamnak elégtelen:
térden járok, az ima kövén.

Cser László

ISTEN GONDOSKODIK RÓLUNK

"Áldott legyen az Úr! Napról-napra gondoskodik rólunk a mi szabadításunk Istene!" Zsol. 68:20.

Kedves Testvéreim!

Jöjjetek velem a Szentige mezejére lelki kalászokat szedegetni. Nagy szükségünk lesz erre ebben az esztendőben. Harcokat kell végig kűzdenünk, melyeket szűrke szárnyai alatt takargat a jövő. Megpróbáltatásokat kell kiállanunk, amelyektől megrémülnénk, ha mostan megláthatnánk. Bánatokat kell elviselni, amelyeknek fájdalmai alatt összeroskadnánk ma. De menynyire jó a mi mennyei Atyánk, aki ha ellenálló képességét meghaladó anyagot önt is cserép edényünkbe, olyan mennyiségben önti bele, hogy az edény dacolhasson annak erejével.

Nem állunk szemben egyszerre évekkel, hónapokkal és hetekkel, hanem csak napról-napra. De aki a holnapot nem igérí, hanem csak a mát adja, gondoskodik arról is, hogy egy nap harcainak kűzdéséhez megadja a szükséges erőt is. Egy nap csak egy napnak a múnkáját végezhetjük el. Egy napnak a terhét hordozhatjuk, Egy napnak a bánatát viselhetjük.

Sem szellemi, sem fizikai erő nem halmozódik fel bennünk egy egész életre, hanem tartalékolva van mennyei Atyánknál annyi, amivel szíveinket és kezeinket megtöltse nap-nap után. Példa erre a pusztai mannahúllás is. Naponta adta Isten, hogy éreztesse a néppel tőle való függését. De jó volt azért is, mert nem kellett éléskamrákat építeni. Nem terhelte őket, amikor tovább kellett menni. Lelkeiket pedig közvetlen mondott beszédeivel táplálta Isten.

Mennyivel könnyebb volna a mi életünk is, ha nem volnánk tehetetlenek. Ami pedig lelki tárházunkat illeti, sokkal gazdagabbak vagyunk mint ők voltak. Gazdagabbak vagyunk négy Evangéliummal, Egy Apostolok cselekedeteiről írott könyvvel, Huszonegy apostoli levélnek tartalmával és egy a múlt, jelen, jövő eseményeinek és a Mennyország szépségének leírásáról való könyvvel. Ezeknek tartalmát naponta adja nekünk Atyánk anélkül, hogy ennek csak kicsinyke híja is mutatkozna. A baj az, hogy ennek az éléskamrának tartalmát csak beelmézzük de nem merjük gyakorolni. Beiratkoztunk az újtestamentomi iskolába és diplomázás nélkül tanulunk benne évtizedeken keresztül. De miért? kérdezzük csodálkozással. Nem jól számláljuk napjainkat és nem jutunk bölcs szívhez s így rosz matematikusok vagyunk? Kifogás alá esik építészeti osztályzatunk? Nem jól építjük lelki házunkat? Elégtelen földrajzi ismeretünk? Nem találjuk a mennyei városba vezető utat? Vagy azt a forást, amelyben meg kellene tisztuljunk, hogy oda mehessünk? Nem vagyunk jó asztrológusok? Nem tudjúk az égi jelekből megállapítani az utolsó idők elérkezését? Nem vagyunk jó geologusok és a föld lökéseiből nem tudjúk megállapítani a krisztusi jövendölések teljesedéseit? Ó nem! A baj ott van, hogy nem tanuljuk meg: "NE AGGODALMASKODJATOK... A HOLNAP FELŐL, ELÉG MINDEN NAPNAK A MAGA BAJA". Minden napi kenyeret kérünk reggel s mire a nap leáldozik, szeretnénk még unokáink jövőjét is biztosítani. Pedig arra vagyunk felszólítva: Ha eledelünk és ruházatunk van elégedjünk meg. Minden gondotokat Őreá vessétek, mert neki gondja van reátok — kiáltja felénk Péter apostol. Ezek azok, amiket csak jól beelmézünk, de nem visszük át a gyakorlatba s így nem tudjúk letenni a vizsgát. Pedig ha ezeket gyakorolnánk,

nem kellene annyi sok álmatlan éjszakát átvírasztani. A rólunk gondoskodó mennyei Atyánkat is megtisztelnénk a benne vetett bizodalommal és igéretére való támaszkodásainkkal. Aggodalmaskodásainkkal soha nem fogjuk elérni azt, hogy az Ő végzése szekerének kereke: letérjenek pályájukról azért, hogy a mi kívánságainkkal találkozzanak.

Azzal is bizonyítja mennyei Atyánk rólunk való gondoskodását, hogy Jézus személyében egy páratlan vezetőt küldött hozzánk, aki az élet sötét s viharos éjszakáin át vezessen bennünket. Ő elibünk áll és kiáltja: "Jöjjetek hozzám mindnyájan!" "Én vagyok a világ világossága: Aki engem követ, nem járhat a sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága!"

Ebben a csodálatos vezetésben is az a feltünő, Jézus nem világítja meg elöttünk az egész utat egyszerre, hanem csak egy olyan távlatba, amennyire Ő elöttünk halad. Isten emberi fenséges alakjával mindig elfedi előttünk a jövőt. Célja az, hogy szemeink csak addig lássanak, ahol Ő van. S amikor addig elértünk, akkor ismét tovább, de úgy, hogy mindig láthassuk Őt.

Igy van a mindennapi életben is. Kocsinknak lámpái nem világítják meg előttünk egyszerre azt az utat, amelyen végig akarunk menni, hanem csak nagyon rövid távolságra, de aztán tovább, egész a kitűzött célig.

Bizzuk magunkat a gondviselő Istenre és járjunk Jézussal minden nap s Ő addig vezet, amig el nem érünk abba az országba, ahol azt mondja majd nekünk: "A te napod többé nem száll alá".

Isten legyen velünk Krisztusért.

M. A.

CSILLAGOS ÉG ALATT

Jajok és zajok
bús gyermeke, ember...
Egyedül vagyok.

Hallgat az este
és nézem a csillagot,
rendet keresve.

Itt a világon
lenn, annyi a zürzavar.
Sehol se látom.

Ó, megvan, ott van!
Ragyog fejem felett
a csillagokban.

Azon a renden
mig ámulva békülök,
nagy csend lessz bennem.

T. E.

LEVÉL EGY ÉLETÉVEL ELÉGEDETLEN, DE TELJESEN ÁTADOTT ÉLETET KIVÁNÓ HIVŐNEK...

Kedves Testvérem!

Az a tény, hogy testvérem teljesen kiszolgáltatott életet kíván, már az első fontos lépés, ill. döntés. Hogy a fejlődés miért nem megy gyorsabban? Azt így messziről nehéz megállapítani.

Magamról csak annyit mondhatok, hogy az én szívemben is ott volt a vágy sokáig, hogy egészen az Úrnak éljek, és Ő az Ő saját akarata szerint használja életemet, ott és úgy, ahogy eredetileg tervezte, de mégsem láttam életem határozott célját, sem azt, hogy Uram valamilyen formában is használna. Évek múltán jöttem rá arra, hogy bár döntöttem Krisztus mellett és vállaltam, hogy csakis az Ő útján akarok járni, mégis nagy ismeret-hiányban, hithiányban szenvedtem. T. i. nem fogtam fel, hogy kérésemre bűneim valóban teljesen eltöröltettek, nem fogtam fel, hogy Jézus valósággal szívemben van és onnan nem megy ki még akkor sem ha vétkezem, csupán telj-hatalmát veszti el életem felett, s nem fogtam fel, hogy mivel hiszek Jézus Krisztusban, mint az Isten Fiában és vérének áldozatában, így ÖRÖK ÜDVÖSSÉGEM VAN! (I. Ján. 5:13) Csak életforma mellett döntöttem és nem fogtam fel az ezzel járó értékes előbb említett következményeket.

Azonban, amikor egy testvérem a Bibliából bebizonyította, hogy kérésemre bűnöm megbocsájtatott (I. Ján. 1:19), Jézus szívembe jött (Jel. 3:20) és ki nem megy (I. Pét. 1:15/a), mert hisz Ő nem csak Megváltó, hanem MEGTARTÓ IS, és hogy örök ÜDVÖSSÉGEM VAN, akkor megváltozott egész életem! Az üdvösség feletti öröm, bizonyosság és békesség, mely számomra azt jelentette, hogy nincs mit félnem a halál utáni állapottól, nagy fordulatot jelentett életemben. T. i. annyira örültem ennek a kegyelemnek, hogy arra vágytam, hogy ezt az örömhírt másnak is elmondhassam, úgy hogy ők is elfogadják Krisztust és az örök élet részeseivé legyenek. (Nem csak eredménytelenül elmondani). Újra bizonyságtételek, olvasottak és az IGE alapján megértettem, hogy "ÉN" nem vagyok képes úgy bizonyságot tenni, hogy annak alapján emberek Jézushoz jöjjenek, erre csak a Szent Lélek képes. A Szent Léleknek kell szólni, kigondolni a mondanivalót és meggyőzni az elveszettet. Bár megtéréssel a Szent Lélek bejött életembe, mégis teljes uralmat akkor még nem nyert. Igy most megértettem, hogy győzelmes lélekmentő élet titka az, hogy életemet a Szent Lélek teljes uralma alá helyezzem. Azaz döntenem kellett a hivő életben, hogy most testemet, agyamat, időmet, szívemet, kezemet, pénzemet, vágyaimat, terveimet, mindenemet az Ő uralma alá helyezem, hogy Ő megtisztítson és használjon a JÉZUS KRISZTUS DICSŐSÉGÉRE. (A Szent Lélek Jézust dicsőíti). Ezt megtettem, s kértem erejét, mert ezen az úton van sok lemondás, de kibeszélhetetlen öröm is, melyet senki más nem élvezhet, csak az odaszánt életü hivő. Ezután ill. ettől kezdve a Szent Lélek az Igéből és más úton egyenként felfedte és most is felfedi bűneimet, nyomorúságaimat, melyek a lélekmentő élet akadályai. Szabad volt és szabad most is egyenként dönteni a megítélt bűnök letevése mellett az Ő erejét igényelve. Ugyanakkor, mivel Övé volt a nyelvem, agyam stb., elkezdett használni, és azt vettem észre, hogy amikor csak annyit mondtam el, ami velem történt, csak azokat az igéket idéztem, amelyek engem meggyőztek; emberek felfigyeltek és ugyanolyan újjászületésen, üdvbizonyosság, bűnbocsánat elnyerésen mentek á mint én. Tudtam, hogy nem "ÉN" végeztem el ezt életükben, mert akkor előző életemben is történhettek volna ilyen csodák, azonban most az agyamat nyelvemet stb. használó Szent Lélek szólt és győzte meg az elveszetteket.

Életemben, mint említettem a megítélés még most is tart és tartani fog míg élek. (Megszentelődés folyamata). Szabad letenni egyenként minden bűnt az Ő segítségével. Ha azonban valamikor valamelyik bűnt, vagy kedvenc foglalkozást, szórakozást stb. kedvesebbnek tartanák annál, semhogy letegyem, akkor megfosztanám a Szent Lelket teljes uralmától. Nem megy ki életemből, csak nem uralkodik és nem használ. Azonnal elmenne a Lélek öröme, s ebben a keserves, nyomorúlt, sinylődő hivő életben nem lenne más megoldás számomra, mint csökönyösségemet megbánva, bocsánatot kérve, bűntől megválva újra trónra helyezni a trónfosztott Szent Lélek Istent, hogy feltétel nélkül uralkodhasson életemben, testem felett és általam.

Nem kívánok azonban soha a magam útján járni, nem szeretnék valamihez jobban ragaszkodni, mint Krisztushoz, mert tudom, hogy akkor megszakad közöttünk az élő kapcsolat, megszűnik örömem, meg-

áll a lélekmentés és életem használhatatlan állapotában szerencsétlen.

Ebben az életben természetesen nagy szerepe van a naponkénti igeolvasásnak és komoly, kitartó, naponkénti határozott imaközösségnek, közösség rendszeres látogatásának. Ezek életfeltételek.

Drága Testvérem életében nem tudom, hogy mi okozza a lassu fejlődést. Lehet, hogy csak saját szemében tünik lassunak, de az is lehet, hogy azóta már megértette, hogy hol az akadály. Mindenesetre nagyon szeretném tudni, hogy élete bűnbocsánatot nyert, hogy Krisztus szívében van, hogy életének uralkodója és teljhatalmú királya a Szent Lélek, mely testvérem életén keresztül is Krisztust dicsőíti. Mert tudom, hogy bűnbocsánat és üdvösség bizonyossága nélkül az életünk halálfélelmek gyötrelme mellett telik el, minden vallásoskodás dacára. Azt is tudom, hogy ha még a bűnbocsánata és üdvössége is meglenne, de életét nem szolgáltatta volna ki teljesen a Szent Lélek uralmának, aki ma földön élő Isten, akkor céltalan, sínylődő, eredménytelen hivő-élete van, s ez nagyon keserves. Odaát Urunk nem csak örök életet akar adni, hanem jutalmat is, azoknak, akik átadják életük felett az uralmat a Szent Lélek Istennek. S bár semmi érdemük nincs, mert a Szent Lélek fog rajtuk keresztül mindent végezni, mégis jutalmat kapnak azért, mert döntöttek a használhatóság, a megttisztíttatás, a teljes kiszolgáltatottság mellett.

Milyen nagy kegyelem! Jutalmat kapni azért, mert engedjük, hogy más dolgozzon rajtunk keresztül! Vajha itt és most, mielőtt még más dologhoz látna, leborulna Urunk elé és elrendezné életének minden kétes pontját Istennel. Üdvösséget . . . bűnbocsánatot . . . teljes kiszolgáltatottságot..., hogy éljen többé nem Ön, hanem éljen Testvéremben Krisztus! Bárha ne bírná tovább egyetlen hivő sem az életet üdvbizonyosság, eltörölt bűn tudata, és teljesen kiszolgáltatott, lélekmentő, győzelmes élet nélkül, mert hangsulyozom: ez az élet "szerencsétlen" helyesebben "nyomorult, sínylődő hivő élete". Igen, sajnos ilyen is van. De csak azért, mert a hivő döntetlenségével, átadás nélküli életével ezt választja. Urunk ugyanis azért jött, hogy bővelkedő életünk legyen (Ján. 10:10) és, hogy sok gyümölcsöt teremjünk (Ján. 15:8). A fordulópontot az jelenti, hogy MIT VÁLASZTUNK?

Istené legyen a dicsőség, amit eddig is elvégzett testvérem életében.

Imádkozó szeretettel: Mátrai Mihályné

CSODÁS ESETEK

Drágagyöngyök

Mi magyarok színte sorsszerüleg szokva vagyunk angolból, németből vagy más idegen nyelvekből, azaz nemzetek irodalmából venni át a szép történeteket, hit- és imatapasztalatokat és jó gondolatokat. Ezekből is épülhetünk. Ám ne hanyagoljuk el saját eseteinket sem hiszen nálunk is vannak rendkivüli csodálatos esetek. Tapasztalatból tudom, hogy majdnem minden gyülekezetünkben akad néhány személyes tapasztalat, feljegyzésre, hiterősítésre méltó történet, vagy kitünő gondolat és a saját fánkba beoltott galy mégis csak erőteljesebben és gyorsabban fogamzik meg.

Elhatároztuk tehát, hogy ebben a rovatban közöljük le röviden minden hiterősítésre szolgáló tapasztalatot. Mert az Úr Jézusban való élő, ima- és hittapasztalatok másoknak is erőt és életet adnak! Hogy magyar népünk megmentésére mindent megtegyünk. Fogjon hozzá tehát mindenki és küldje be ily tapasztalatait RÖVID leírásban ime — mindjárt magam járok ebben jó példával:

Magyarországból való menekülésünk után hét évig nem tudtunk továbbjutni Németországból, de sikerült levelezni magyarországi és más testvéreinkkel. Igy tudtam meg hazulról, hogy egy prédikátor testvérem megírta, hogy beteg lett és igen nagyon bántja, mert nem tud többé beszélni, a lelkek megmentésére. Ugyanis hangja teljesen megnémult. Ha néha suttogással kénytelen volt egy-egy szót kimondani, csak rosszabb lett a betegsége. A rendes mindennapi imákra sem tapasztaltak gyógyulást, legfeljebb némi enyhülést.

Legjobban bántotta, hogy éppen ebben az időben az Úr csodálatos alkalmakat adott, mert sok lélek jött hozzá hallgatni tanításait. Egyesek messzebb vidékekről gyalog keresték fel lakásán. Tehetetlenségében folyton imádkozott, amiben családja is segítségére volt és sírt. Ezen töprengve egy éjjel eszébe jutott neki az a drága vers: "Ha ketten" ti közületek egy akaraton lesztek minden dologban — amit csak könyörgéstekben kértek, megadatik nektek! Alig várta a reggelt és írt Németországba nekem, hogy egy előre megbeszélt órában mindketten búzgón imádkozzunk gyógyulásáért, hiszen a Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz!

Igy is történt. Eljött a meghatározott nap és óra. A betegnél erre a napra éppen megint jöttek messzíről is, hogy beszéljen nekik az Isten országáról, de ő kénytelen volt némán ülni és nézni az óramutatót, hogy mikor kell leborulni a megbeszélt imára. Ez is eljött. Két távoli országban egy-egy család most könyörgött az Úrhoz a gyógyulásért! !

Az imából felkelvén a beteg, szép csengő hangon megszólalt! Mintha soha nem lett volna hangtalan! Mindenki újjongott az örömtől. A jelenvoltak dicsőséget adtak az Úrnak a csodájáért. A meggyógyult prédikátor pedig késő éjjelig tett személyes bizonyságot arról, hogy a Jézus Krisztus nemcsak 2000 évvel ezelőtt, hanem MA IS UGYANAZ! és mindörökké ugyanaz marad.

(Kanadai Hirnök 2 sz., 2. oldal.)

Egyik gyárban a szünet alatt a munkások a vallásokat ócsárolták, hogy a keresztény tannal csak az eszüket veszítik el az emberek. Csak butítja őket. Sokáig szótlanul hallgatta ezt egy társuk. Mikor szóhoz juthatott mintegy nagy tehertől felszabadult hangon ezt mondta:

Igen, igen! Aki Krisztussal tart az sokat veszít . . .

Csodálkozva néztek fel rá társai, hisz ismerték, hogy hivő ember. Ő csendesen folytatta:

Igen, igen! Nagyon szerettem a pálinkát, de Jézusért elvesztettem azt, sőt még az érte való vágyamat is . . . Elvesztettem Jézusért a rongyos, piszkos kabátomat, a kopott és a sárba sokszor bekevert kalapomat, tántorgó járásomat, szégyenemet és gonosz lelkiismeretemet és mindennek a legborzasztóbbját, otthoni mindennapi pokoli életemet!

Hála Istennek! Ez a sok veszteség tett engemet és drága családomat boldog és egészséges emberekké, akik azóta békés, boldog jólétben élünk.

(Kanadai Hirnök 2 sz., 2. oldal.)

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—0—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNAR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park Michigan, 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

ÜZENET:

E. L. K. O. Örömmel vettük kedves sorait. A meleg elismerő szavak felhangolnak bennünket. Hálásak vagyunk az Úrnak, amiért képességet ad arra, hogy úgy állítsuk össze és olyan nyelvezettel írjuk a lapot, hogy "érdeklődő élvezetet" válthat ki a tetvérnél. Nagyon örülnénk, ha a k. testvér is belépne a munkatársak kicsi táborába és gazdagítaná lapunkat tudásának feneketlen mélységű forrásából. Amig erre magát elhatározza, addig is kérjük imaáltali támogatását. üdvözlet.

—0—

T. F. A Tóth testvér karácsonyra írt cikkje késve érkezett. Csak a jövő alkalommal közölhetjük — ha élünk. Sajnáljuk.
üdvözlet.

—0—

S. P. Calif. Levelét megkaptuk. A küldött újságcikkek lefordítása nem áll módunkban. Hanem ha testvér vesz magának időt és lefordítja, szívesen átsimitjuk és leközöljük. Pintér t. címe: Ave. Caseros, 656 Buenos Aires, Rep. Argentina. üdvözlet.

—0—

K. M. Calif. Levelét megkaptuk és a mellékelt "kérelmi" cikket is. De mivel ily értelmü kérelemre konvenciói határozat szükséges, nem közölhetjük. Levél megy.
üdvözlet.

—0—

D. B. Germany. Megkaptuk a testvér levelét, amely örömbe áztatott szomorúságot tartalmaz. Boldogok vagyunk, amiért a Diakónos Szövetség jóvoltából küldhetjük a lapot, amely — ahogy ezt a testvér írja —, nagyon kedves szolgálatot tesz részükre. Találnak benne vígaszt, bátorítást, főképpen pedig megnyugvást nagy fájdalmaik között. Próbáljuk átérezni beteg testvérnőnk helyzetét és a testvérét is, aki mint hüséges élettárs, szenvedve gondozza őt tehetetlenségében. Kérjük az Úrat, hogy adjon erőt a kedves teher viseléséhez egész addig, amig neki tetszik azt levenni gyenge vállairól talán úgy, hogy elviszi megpihenni őt, akit szeret és mégis beteg. Az Úr legyen a kedves testvérekkel! üdvözlet.

—0—

K. M. A költeményt megkaptuk. Köszönjük s a következő számban közöljük.
üdvözlet.

—0—

L. E. A cikket megkaptuk. Örömmel felhasználjuk mindjárt a következő számban.
üdvözlet.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Bányai Andorné
Alelnök: Németh Lajosné
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

AZ ASZTALNÁL...

Misszióútra mentek Kornya testvérék. Többen csatlakoztak hozzájuk. Kellemetlen zivataros idő volt. Fújt a szél... csapott az eső! A nagy csoportban egy asszony, ahova éppen menendők voltak, zúgolódott... kellemetlen volt neki az idő. Perelt a szélel:

— Kutya egy szél — mondja az asszony.

Alig mentek száz lépést, mikor a zuhogó esőre azt mondja megint az asszony:

— Kutya egy idő! —

Kornya tv. lehajtott fővel, kissé hajlottan a csapat élén halad, szó nélkül, türelmesen. Hátra-hátra néz, látja az utánajövőket szétszéledve, egykedvűen gyalogolni. Beérve a faluba, éppen a zúgolódó asszonyhoz mentek ebédelni. Beszélgetnek, pihengetnek. Fél óra múlva asztalhoz helyezkednek és a zúgolódó asszony, hozza ügyesen, szorgalmasan, a már előre elkészített s most felmelegített ételt.

Az egész társaság szó nélkül eszi a levest, egyszer Kornya tv. megszólal s azt mondja:

— Kutya egy leves... —

A háziasszony meglepődve hallja Kornya tv. szájából a megjegyzést. De a többiek is összenéznek. Némán hozza be az asszony a következő ételt, a húst. Mindenki kiszedi a tányérjára a megfelelő adagot és jóízüen falatoznak. A gazdasszony ott van mindig vendégei körül és a bibliai szorgalmas Mártha módjára szolgálja, figyeli vendégeit. Megelégedéssel látja, hogy Kornya tv. is falatozza jóízüen az elkészített húst és fogyasztják az ételt mindannyian csendesen.

Egyszerre megint megszólal Kornya testvér és mondja:

— Kutya egy hús — s eszik tovább.

Ismét néhány falat után, megint mondja Kornya tv.:

— Borzasztó egy kutyahús. —

Erre megszólal a háziasszony is, síró, könnyes szemmel mondja:

— De kedves Kornya testvér, ne mondjon már olyat. A levesre is azt mondta, hogy kutya egy leves, most meg azt mondja, hogy kutya egy hús. Hiszen ez egy jó finom disznóhús, én magam készítettem és azon igyekeztem, hogy a legjobbat adjam az én kedves vendégeimnek. Ne mondjon hát olyat Kornya testvér.

Kornya tv. erre megszólal:

— Na látod kedves testvérnő, mennyire rosszul esik neked, hogyha én a te készítményeidre azt mondom, amit te nem szeretsz hallani. És mikor ide átjöttünk, tudodé mit mondtál? Azt mondtad, hogy: "Kutya egy szél". "Kutya egy idő". Én akkor hallgattam, de arra gondoltam, hogy milyen rossznéven veheti azt a mennyei Atya, hogyha te az Ő rendelkezéseit becsméreled. Hiszen mi nem tudjuk azt sem, hogy mire kell a szél, ami fúj és a vízcsepp ami leesik. Hátha te máskor nem fogod kifogásolni a mennyei jó Atya rendelkezéseit, intézkedéseit, akkor én sem fogom a te főztjeidet kissebbíteni.

Szemelvény: Kornya Mihály úttörő paraszt-apostol krónikájából. (Kiadja: Balla B. György. New York.)

Juhász Gyula:

Betlehemi üzenet a vakoknak

Testvéreim, egy látó küldi néktek
Üdvözletül ma könnyes szavait,
Ki mindig fájón és szédülve nézett
Egy szép pokolt, mely földnek hívatik,
Ő onnan jött, hol a magas mennyeknek
Szférája zeng és csillaga ragyog,
Szemében még e fény árnyéka reszket,
Az Édené, mit sírón elhagyott.
Mint nagy elődje, Milton, aki vak volt,
Ő is szeretne látni víg eget,
Túl minden földi harcon és kudarcon
Felé örök világok intenek.

Testvéreim, itt mind vak, aki balgán
Tűnő örömben üdvöket kutat,
Ki istent vár a múló gyönyör arcán:
Mind vak szegény, ki nem talál útat.
És nem vak az és ő meg fogja látni
Istent magát mind, kinek lelke fény
Minden világi pompák csillogási
Kialszanak, ha Isten fénye kél.
Szeressetek: ezt mondja az Apostol
S ennél különbet nem mond senkise.
A betlehemi békés csillagokból
Üzeni ezt ma a Szívek Szíve!

PALESZTINA-I ÉLMÉNYEK

Az alábbiakban egy Palesztina-i útleírást hozunk olvasóink elé azzal a gondolattal, hogy a benne ismertetett tapasztalatok másokat is tisztább kép elé állítanak azokkal a valóságokkal szemben, amelyekről bibliánk is beszél. Nekünk kedvesek azok a helyek, mert Urunknak lábai taposták azokat. Ott állt megváltásunk szimbóliuma s a központi igazság vonzó ereje is, a kereszt, amely oltárrá magasztosúlt akkor, amikor áldozott rajta a Fiú Isten, az Atya Istennek. De ide fog vissza jönni is Jézus az ítélet rettenetes művének végrehajtására.

Olvassák testvéreink olyan érdeklődéssel, mint amilyennel mi át olvastuk és épültünk általa! M. A.

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Szeretettel értesítlek benneteket, hogy nyolcheti izráeli tartózkodás után ismét hazaérkeztem. Ez a látogatás nagy szellemi és lelki gazdagságot jelentett számomra és nagyon hálás vagyok az Urnak, hogy ezt az utat lehetővé tette. Számos csodálatos élményben volt részem és megláttam, hogy Isten ígéretei igazak. Köszönöm, a testvéri segítséget és az imádságokat mellyel kísértétek útam.

Izráeli élményeimről és tapasztalataimról szeretnék itt beszámolni nektek, remélem örömet szerzek vele.

Március 22-én szálltam hajóra Genuában Izráel felé. A Cesaree utasainak nagyrésze olyan turistákból állt, akik a Húsvétot a Szentföldön akarták tölteni. Sok zsidó is volt közöttük, akik rokonlátogatásra indultak. Több csendes barátságos beszélgetésre nyílt alkalmam a hajón zsidó utitársaimmal, de amikor a Messiásról akartam bizonyságot tenni nekik; a válasz minden esetben visszautasító volt. Egy kedves kabintársam azonban szívesen hallgatott beszédemre, ez egy tel-avivi rokkant idősebb zsidóember, akit a nácik annakidején egy induló vonat kerekei alá löktek és így elvesztette egyik lábát. Az utazásunk végén, mielőtt elbúcsúztam tőle meghívott otthonába és izráeli tartozkodásom alatt meg is látogattam őt.

27-én hajnalban, amint felmentem a fedélzetre nagyszerű látvány fogadott. Egészen közel jártunk már az izráeli partokhoz és a Haifai kikötő, a mögötte elterülő várossal teljes pompájában bontakozott ki előttem a reggeli napsütésben. A kikötőből széles, gondozott aszfaltos utak vezettek fel a Karmel hegy oldalára épített városba, melynek ragyogóan fehér sziklakövekből öpített házait szépen kiemelték a körülöttük elterülő kertek és zöldelő ligetek színes foltjai. A házak felett magasan kiemelkedett a remek Perzsa Bahántemplom melynek arannyal bevont kupolájáról ragyogóan verődött vissza a napsugár.

Mikor a hajó kikötött, szerettem volna azonnal kilépni a partra, hogy minél előbb ott legyek a "kívánatos földön", de még várnom kellett mig a hajó utasai átestek az utlevélvizsgálaton és más hivatalos formaságokon. Végre csaknem két óra múlva kiszálhattam és izgatotan beléptem a kikötő nagy csarnokába, ahol egy óriási kép ötlött szemembe. Herzl Tivadart ábrázolta ez a nagy fénykép, aki a múlt század végén felismerte, hogy a zsidók nemzeti otthona csak Palesztina földje lehet és mindent megtett, hogy megszerezze azt a szétszórtságban élő zsidó nép számára. Utána megindúlt az első telepesek bevándorlása, akik hősies harcot vívtak, hogy ezt a kétezer év óta kopár és terméketlen területet lakhatóvá és termékennyé tegyék. A kép alatt ezt a felírást olvastam: "Ha akarjátok nem mese." Mikor ezt a jelszót kimondta, talán nem gondolt arra, hogy nem csupán emberek akaratán múlik, hogy ez az ország újra virágzó ország legyen, hanem Isten akaratán és megmásíthatatlan igéretén.

A kikötő bejáratánál egy nagyon drága régi ismerősöm és testvérem várt rám; Warmer Rózsi, akivel 25 évvel ezelőtt együtt indultunk el a hit útján és azóta nem találkoztunk. Ő akkor önként ment zsidó testvéreivel a deportálás útjára, hogy ott is bizonysága legyen az Úr Jézus Krisztusnak. Miután megmenekült a náci pokolból, elindúlt, hogy izráelben munkálkodjék tovább az Úr szolgálatában.

Nem sokáig örülhettem a viszontlátásnak, mert még az nap tovább kellett utaznom Jeruzsálembe, hogy az ott folyó húsvéti ifjusági bibliakúrzuson még részt vehesek. Mivel péntek délután volt és akkor a vasút és az autóbuszforgalom a szombat miatt leáll, társastaxin indultam Jeruzsálem felé. Különös izgalmat és elfogúltságot éreztem, amikor a nagy forgalmú síma országúton robogott végig velem az autó. Éppen narancsérés ideje volt és az utmentén húzodó narancsligetek fái roskadoztak a sok gyümölcs súlya alatt. Az út mellett mindenhol modern településeket, újonan épült lakéházakat és hatalmas gyártelepeket láttam. A bibliából jólismert városokon robogtúnk keresztül; Ramla, Lydda, ma Lod, ahol az izráeli repülőtér van. Már Judea hegyei között kanyargott az út, melyek körül veszik Jeruzsálemet; az út kétoldalán mindenhol a 17 év előtti nagy honvédő háború emlékei kisértek. Kilőtt harckocsik ágyúk és tankok maradványai hevertek az útmentén, a múltat idézve. A hegyoldalakon viszont frissen ültetett facsemeték hosszú sora, ezek a jövő reménységét tárták szemeim elé.

Megérkezve a városba elvegyültem a nagy forgatagban, melybe belekerültem, mikor végre találkoztam azzal a testvérrel, aki értem jött, hogy elvezessen a finn misszióiskolában, ahol a bibliakúrzust tartották. Nagy öröm volt drága testvérekkel találkozni, akik ott az ige körül együtt voltak. A húsvét péntekjét már testvéri körben tölthettem, akik sokféle nemzetségből kerültek ide Izráelbe. A finn misszió vendégei voltunk és ebben a jellegzetes testvéri körben még aznap este megtörtük a kenyeret és megemlékeztünk az Úr Jézus haláláról, ezen a helyen közel a Golgota hegyéhez, ahol az Ő keresztje állt. Mivel ebben az évben a zsidók húsvétja és a

peszach-ünnepe összeesett a keresztyén húsvéttal, utánna részt vettünk egy hagyományos "széder-estén", amikor a zsidók minden évben az egyiptomi szabadulásra emlékeznek és a Messiás eljövetelét várják.

A bibliakúrzus résztvevői jórészt Krisztushivő zsidók voltak, akik között sok európai származású volt. De találkoztam ott egy indiai származású fiatal zsidóasszonnyal is. Megkértem őt, hogy mondja el, hogyan találta meg a Messiást, messze Indiában. Elmondta, hogy korán elvesztette édesanyját, apja viszont szabadúlni akart tőle és így idegenek könyörületére volt rászorulva. Végül hivő keresztyének közé került és keresztyén iskolában tanúlt, ahol először hallott az Úr Jézusról.

Foly. köv.

MISSZIÓ-MEZŐN

PRÉDIKÁTOR AVATÁS A HANTSBURG-I BAPTISTA IMAHÁZBAN

Valamikor ez is magyar imaház volt. E sorok írója még prédikált benne magyar nyelven. 1951-et írtunk akkor. Itt találkoztam Domokos Márton testvérrel, aki még 1912-ben jött amerikába Szilágy Balláról és Clevelandban ismerkedett meg Molnár Ilonával s az ismeretségből házasság lett, amely frigyet több gyermekkel koronázta meg az Úr. S ezek közül választotta ki Robert testvérünket kedves szülei és az egész család örömére s lelkipásztori szolgálatba állította, akit ezen a képen mutatunk be k. olvasóinknak azzal az angol nyelvü avatási sorrend leírással és nagyon rövid riporttal, amelyet beküldtek hozzánk.

ROBERT L. DOMOKOS

Gratulálunk a szülőknek és János apostollal mondjuk: "Nagyon örültem, hogy olyanokat találtam gyermekeid között, akik igazságban járnak úgy, ahogy az Atya parancsolta". A fiatal lelkipásztornak pedig ezt üzenjük: ". . . Legyen gondod a szolgálatra, amelyet vettél az Úrban, hogy azt betöltsed!"

(Állítólag Domokos testvér jól beszél magyarul is. Milyen jó lenne felfigyelni az ilyenekre!)

M. A.

ORDINATION SERVICE for ROBERT L. DOMOKOS

Huntsburg Baptist Church . . . December 6, 1965, Congregational Hymn; Congregational Himn; Opening Prayer — Pastor Paul Schenk, Number in Song; Scripture Reading Pastor Warren Crow; Number in Song Message .... Pastor Ben Garlich; Ordaining of Brother Robert Domokos

1. Ordainig Prayer laying on of hands .... Dean Richard McIntosh

2. Right hand of Fellowship into Ministry .... Pastor Edgar Beckley

3. Presentation of Bible .... Deacon Ealr Syia Kilko; Charge to the Canditate .... Missionary Earl Umbaugh; Charge to the Church .... Pastor Roland Globig; Hymn .... Congregation Standing; Benediction .... Pastor Robert Domokos

Robert L. Domokos was born July 2, 1938 to Mr. and Mrs. Martin Domokos of Windsor, Ohio. He was saved December 10, 1950, and graduated from Grand Valley High School of Orwell, O. 1957.

.That same fall Robert enrolled in Classes at the Baptist Bible Institute, and the following year, 1958 entered Cedarville College, majoring in Bible. He graduated from there in 1962 with a B. A. degree, and the President's trophy.

In June of 1962 he married Miss Shirley Harrington of Kankakee, Ill. She was a graduate of Cedarville College in 1961, having majored in piano and organ.

The candidate entered Grace Theological Seminary in 1962, graduating with a B. D. in theology in 1965.

The Domokos' received a call to the Bible Baptist Church of Huntington, Ind. May of this year, and assumed full pastoral responsibilities in July.

At the present Brother Robert Domokos is taking a years leave of absence from his training, with plans to pursue the Th. M. degree.

KÉT KÖNYV

Mindig szerettem olvasgatni és sok áldást nyertem az olvasás által és itt Amerikában nagy hiányát érzem a magyar, léleknemesítő betü hiányának. Igaz, hogy utóbbi években már a régi hazában sem igen jelenhettek meg az emberi lélek javát szolgáló olvasmányok. Éppen ezért nagyon tudok örülni, amikor mégis egy-egy jó könyv napvilágot lát.

Két könyvről szeretnék most megemlékezni, amelyeket nagy haszonnal olvasgatok. Az egyik Vér Ferenc testvér kiadásában jelent meg és saját élete történetét írja le benne. A könyv pár évvel ezelőtt jelent meg díszes kivitelben. De a szép külsőnél sokkal többet jelent a belső tartalom.

A könyv világossá teszi az iró alázatos bizonyságtétele által, hogyan óvja, tartja, áldja meg Isten azt, aki Benne bízik.

A másik könyv Kornya Mihályról szól, az uttörő magyar prófétáról, aki százakat és százakat vezetett Krisztushoz. A könyv nemcsak lélekmentő, de szórakoztató, lelket gyönyörködtető olvasmány, sokszor izgalmas jelenetekkel szinesítve. Tele van megragadó eseményekkel, ugyhogy nehéz abba hagyni olvasását annak, aki hozzá fogott azt olvasni.

Sokat gondolunk arra, hogy mivel ajándékozzuk meg szeretteinket, barátainkat...

Nos, itt van egy nagy és áldott és emellett nem költséges lehetőség . . . Ajándékozzunk könyveket! Ez igazán nemes ajándék!

Például a bőséges tartalmú Kornya-életrajz csak másfél dollárba kerül és egy életre szóló örömet szerezhetünk vele. A könyvet Balla György tv. nyug. lelkipásztor Krisztus szerelme szorongatásának erejével adta ki (Címe 326 East 78th St. New York, 1/a);az Urnak dicsőségére és az Urhoz költözött nagy magyar apostol emlékének őrzésére.

Ajándékozzuk e könyveket karácsonyra, ujévre, vagy más alkalomra! Ma már ugyszólván mindenhova lehet könyveket küldeni — még keleteurópai országokba is. Ha azt akarjuk, hogy a könyv — amit külföldre adunk — ne vesszen el, küldjük ajánlva és akkor ha nem kapnák meg, visszajön. Az ajánlási dij mindössze 60 cent.

Szolgáljuk Urunkat könyvek terjesztésével is. "Segítsünk Siont építeni, Kicsik, Gyengék legyünk bár . . ."

Fülöp Árpád

ADAKOZÓK NÉVSORA

Irodalomra adakoztak 1965 Május 15-től 1965 December 15-ig.

Demeter Mike Fort Macleod Alberta, 5.00; Körömi Emery Winniped, Man. 5.00; Dobner Joseph Chicago, Ill. 2.00; Silliman M. B. Nőegylet, Bridgeport, Conn. 25.00; Compbell O. M. B. Gyülekezet, 600.00; Csomor Joseph, Toronto, Ont. 4.00; Keleti M. B. Nőegylet, 15.00; Austin St. Baptist Church, Buffalo N. Y. 70.00; Silliman M. B. Church Bridgeport, Conn. 50.37; Körömi Emery Winnipeg Man 10.00; Szász Dániel Anakeim Calif. 10.00 Papp Emery Brantford, Ont. 5.00; Fancsaly Dénes, Los Angeles, Calf. 1.00; Zeke Zoltán, Cleveland O. 6.00; Dory Piroska Canton, O. 4.00 Papp Louis Mrs. Cleveland, O. 2.00; Pokol Julius Leask, Sask. 2.00; Tatter William Mrs. Welland, Ont. 5.00; Magyar B. Gyülekezet, Morgentow Va-W 25.00; Nagy Stephen Berwick Pa. 20.00; Pomazi Elizabet Carteret, N. J. 20.00; Papp Emery Mrs. Brantford, Ont. 3.75; Vér Frank Dayton, O. 10.00; Balla Elizabeth Arlington, Va. 3.00; Canton Magyar B. Gyülekezet 35.00; Hajdu John La Garge O. 22.00; Raduly Alex Hemet, Calf. 15.00; Marosi Béla Cleveland O. 11.00; Katona Eszter Toronto, O. 15.00; Szabó John Cleveland, O. 10.00 M. B. Gyülekezet Detroit, Mich. 45.27; Bethesda Home Palm Bay, Fla. 32.45; M. B. Diákonus Szövetség 35.00; Tóth Joseph Newburgh, N. Y. 2.00; Shaker-téri M. B. Nőegylet, Cleveland, O. 25.00 High St. M. B. Gyülekezet, Newbrunswick, N. J. 27.40; Wadsworth O. M. B. Gyülekezet 50.00; Fekete Ignacz Mrs. Gary, Ind. 5.00; Demeter Joseph Mrs. Buffalo, N. Y. 2.00; New York M. B. Gyülekezet 45.60; Gulyás Julius Philadelphia, Pa. 5.00; Berleth Hendry Huntington, N. Y. 4.00; Almas Rose, Hemet, Calf. 2.00; Butti Paul Lorain, Ohio 5.00; Összesen: $ 1288.84.

Úgy várom, azokat a nagyon jól hangzó neveket, akik oly sokszor segítséget nyújtottak, az Irodalmunk részére. Várom, és rettegve gondolom, hogy már csak talán az Arany partnál találkozunk velük, mert lehetetlen ha életben vannak, elfeledkeztek volna Irodalmunkról. Mert Olyan a mi Evangéliumi hírnökünk mint egy kötés Mirha. Mindenedre hoz jó illatot, és gyógyítást.

Szász János iro. pénztáros

Hírek a Bethesda Otthonból

Hármas házassági ünnep. — A Palm Bay Floridai Öregek Otthonában többször vannak kisebb lelki s testi események, mint születésnap, látogatás gyermekek rokonok részéről és a környéki gyülekezetek vasárnapi iskolai osztályának vagy női — férficsoportjának látogatása stb. melyekkel nem terheljük Lapunkat. Azonban október 31-én, vasárnap este egy rendkivüli házassági ünneplés ment végbe, melyet óhajtunk közrebocsátani.

Molnár Ferencz és neje testvérek, a közelmultban New York városából költöztek itt épitett új házukba és október 30-án Isten kegyelméből itt értek meg boldog házasságuknak 45-ik évfordulóját, melyre meghívták az Otthon lakóit és a környék testvériségét. Hozzájuk csatlakoztak Kurtz J. Lajos direktor tv. és neje, kik 38-ik házassági évüket ünnepelték és Bányai Károly tv. és neje, kik már az 57-iket ünnepelték. Igy aztán lett belőle egy nagyobb ritka szép és lelki testi áldásokban gazdag ünnepély.

Úgy mint máskor vasárnap este 7 órakor vette kezdetét az ünneplés Kurtz direktor tv. vezetésével, ki három éneket énekeltetett úgy mint: "Mily rokonérzet . . ., Kapok-é csillagos koronát? és Krisztus katonái sorakozzatok", melyek után Gazsi prédikátor tv. imádkozott. Utánna Kurtz tv. angol nyelven tartott rövid beszédet az istentelenségről, melyet a fejlődés tanával az iskolákban tanítanak hitetlen tanárok. Ezt követte Kurtz tv.-nő egy szép alkalmi énekkel az ünnepeltek tiszteletére. Kis énekkarunk szintén énekelt egy idomitott éneket igy: Ime egy házaspárt lát most szemünk. Ezt követte Smenyák Pál tv. prédikációja a házasfelek egymásközti viszonyáról, melyet saját tapasztalatával illusztrált.

Még Molnár tv. és nejének lett alkalom adva, kifejezni érzelmeiket s ki is fejezték mind a ketten; Elmondották, hogy nagyon boldogok és hálásak Istennek a sok lelki — testi áldásért, mit elvettek szent kezéből, de különösen azért hogy ide segítette Floridába. Most innen néznek előre és ha a jó Isten itt tartja őket, öt év mulva egy nagyobb szabású házassági évfordulót fognak ünnepelni. A lelki részét az ünneplésnek, mig Jézus bennem él című énekkel és Kovács Ferencz tv. imájával fejeztük be.

Majd elindult a sürgés forgás ki és be a konyhába s a szorgalmas Mariskák, Márták, Juliskák és mások, kezdték kihordani a jobbfajta házilag készitett süteményeket, fagylaltot és alkoholmentes italokat. Miután a nagycsoport megelégedett, volt még utána böven.

Az említett három házaspárnak irásban is kivánunk még több boldog évet itt és ott örök dicsőséget.

Új telepesek. — "Fair Haven", vagy magyarul "Szép Kikötő"-nek nevezett floridai telepen ismét két új ház épült. Biró Miklós nejével, kik Buffalo, N. Y. környékéről jöttek, már beköltöztek új otthonukba és nagyon boldogok. Kovách Ferencz tv. nejével e héten, vagyis (nov. 8-13) fognak szintén beköltözni. — Eme jövevényeknek és e földön vándoroknak kívánjuk, hogy sok esztendőn keresztül élvezék új lakásukat.

Vendégek. — A sok látogató és vendégek között a közelmultban voltak illusztris vendégeink is; Fülöp Árpád prédikátor tv. kedves nejével több napot töltött Otthonunknál és teljesített lelkiszolgálatot magyar nyelven szerdán és vasárnap.

Dr. Edwin L. Kautz professzor nejével, kik mind a ketten teljesítettek lelki szolgálatokat intézetünknél több alkalommal angol és magyar nyelven. Kedves vendégeinknek itt is hálás köszönetet mondunk elfelejthetetlen szolgálataikért. — Megbízásból. — P. G.

BRIDGEPORT

MENYEGZŐ. Fényes menyegzői ünnepélynek voltunk szemlélői aug. 28-án, amikor Earle Paul Wright és Ruth Suzanne Molnár szent házaságra léptek.

Az egybekelési szertartást (mely mélyen meghatott mindenkit) Molnár Balázs gyülekezetünk lelkipásztora végezte.

A templomtermet pálmák és virágok díszítették. Amig a vendégek várták a násznép bevonulását, gyülekezetünk Jenny Lindje, Szilágyi Helén, szép szólókkal örvendeztetett bennünket. Templomunk nem tudta befogadni az ünneplő sokaságot.

A szertartás után mindenkit meghivtak az alsó terembe, ahol uzsonnát szolgáltak fel 2-4 óra között. Aztán az új pár és kísérete, fényképet készittetni ment.

Este 6 órakor díszes vacsora volt kb. 170 külön meghivott vendégnek. Ennek végeztével az ifjú pár szép szavakkal megköszönte a vendégek általi megtiszteltetést s aztán Galamb (Jet) szárnyakon elrepültek Portorico-ba mézes hetekre.

Onnan haza jövet Syracuse N. Y.-ba tették át otthonukat, ahol az új embernek még két évig kell egyetemen tanulmányait

folytatni, mig a fiatal asszony egyik kórházban fog dolgozni, mint vizsgázott ápolónő.

Megemlítésre méltó, hogy úgy Ruth, mint Earle, gyülekezetünknek gyöngyei voltak. Előttünk növekedtek, sőt szüleik is itt léptek házasságra több mint 30 esztendővel ezelőtt.

Hála az Úrnak, még vannak hű ifjak, kik szeretik szolgálni az Úrat úgy a gyülekezetben, mint munkahelyükön is. Ez a fiatal pár tevékeny munkát végzett a vas. iskolában, ifjúsági körben, zene és énekkarban vezetői szerepet vittek. Ruth orgonistája volt több évig gyülekezetünknek. Mint ápolónő a Bridgeport-i kórházban mindenki tiszteletét megnyerte és sokan el is jöttek a menyegzőjére. Earle 4 évig a hadi tengerészeknél mint kitünő trombonista a zenekarban volt alkalmazva. Életét megőrízte tisztán. Amerre járt, fölkereste a gyülekezeteket s úgy zene, mint ének tudásával szolgálta az Urat. Már a Syracuse-i egyetemen egyik Collegeban az énekkar vezetésével bízták meg. Mind ezért az Úré legyeni a hála és dicséret. Én pedig, ez alkalommal is az Úr kegyelmébe ajánlom őket.

Megbízásból — Stumfné

50 éves Jubileum a Buffalo-i (New York) Gyülekezetben 1915-1965

Az Úr kegyelméből 50 éves jubileumot tartott a Buffalo-i gyülekezet múlt és október 24.-től 31.-ig.

Az ünnepélyt egy heti evangélizálás előzte meg, melyet Dr. Udvarnoki Béla testvér tartott. Október 24.-én, vasárnap, úgy délelőtt mint este angol nyelven voltak a hitmélyitő előadások. Hétfő, kedd és szerdán este (25-27) magyar nyelven. Csütörtökön az énekkar töltötte be az estét, pénteken a fuvós zenekar szolgált és az előadások angol nyelven voltak, melyeket Dr. Udvarnoki Béla testvér tartotta.

Szombat este díszvacsora volt a templom éttermében és utána program a felső teremben. Vendégeink voltak a torontoi gyülekezetből és az ottani ének- és zenekar, a Rev. Lehmann János testvér vezetésével lelkesen dícsérték az Urat, ami nagy örömére szolgált a gyülekezetnek. Ugyanakkor Botka testvérnő — az első pásztorunk özvegye — szép megemlékező beszédet tartott, ugyancsak id. Eibner József és Yanik Mihály testvérek is.

Vasárnap reggel két órás tisztelet volt, ahol a gyülekezet énekkara gyönyörű énekeket énekelt és Major testvérnő szóló énekkel dícsérte az Urat. A gyülekezet 50 éves történetét Houck Mariska testvérnő olvasta fel. Ugyszintén a nőegylet történetét a Galambos testvérnő és a zenekar történetét pedig Yanik Andy testvér olvasták fel. Az ünnepi lélekemelő beszédet Rev. Major Mihály, a gyülekezet volt pásztora mondta angol nyelven a Sámuel I, 7. része alapján.

Vasárnap délután 3:30-kor ismét tiszteletre jöttünk össze, amikor Dr. Poorman János, a Buffalo Baptist Association titkára tartott nagyon tanulságos prédikációt Kor. I, 13. része alapján ("most már felnőttünk, mert 50 évesek vagyunk"). Énekeseink megint szépen énekeltek. Különböző gyülekezetek képviselői üdvözlő beszédeket tartottak. Kaptunk üdvözlő táviratot Vér Ferenc, szövetségi elnök testvértől, úgyszintén egy kedves üdvözlő levelet a Rev. Petre Gábor és kedves nejétől Floridából, mint a gyülekezet egyik volt prédikátorától, melyekért ezuton is fogadják a gyülekezet köszönetét a szép megemlékezésért.

A vasárnap délutáni istentisztelet után frissitőket szolgált fel a nőegylet a vendégeknek. Úgy a vasárnapi mint a hétköznapi istentiszteleteken a gyülekezet énekkara, a nőikar, a férfikar, melyeket Lehmann Vilmos testvér vezetett, úgyszintén a zenekar Istent dicsőítő énekekkel és zenével áldásossá tették az összejöveteleket. Sok vendégünk volt Kanadából és Buffaloból is.

Az 50 éves isteni gondviselésért pedig hálát adunk a mi Mennyei Atyánknak!

Egy 46 éves tag

Egy Ember, Aki Nem Tudott Meghalni

Simeon egy boldog és csodálatra méltó ember volt. Egy ember, aki imádkozott, remélt és várt. Látott, megnyugodott s aztán csendesen meghalt.

Simeonnak a szíve fáradt volt már, mert nagyon öreg volt. Amikor a szív fáradt, nagyon tud hinni, fájni, kérni és remélni...

Nagyon megható látásaik vannak a haldoklóknak. István látta Jézust Istennek jobján... Bach J. Sebestyén a nagy egyházi zeneszerző — szinte — haldoklott már, amikor tolba mondta ezt a kedves éneket: "Trónod elébe járulunk Jehova Istenünk..." S amikor 1750 julius 28-án meghalt, előtte néhány perccel igy szólt: "Zenét hallok. Gyönyörü, kimondhatatlan zenét..."

Simeon — az eddig halhatatlan ember — haldoklott már, amikor Jézust karjaira vette-talán még azon a napon meg is halt, azért voltak neki csodálatos látásai, hallásai és érzései.

Látja a kicsinységben a nagyságot. A Csemetét, akit előhív az Úr. Az Életfáját, mely az Isten Paradicsom kertjén átfolyó Életviz két oldalán áll s minden hónapban gyümölcsöt terem.

És mit hallott ez a haldokló testvér?

Egy erős hangot a némaságban, amely beharsogja a világba: "Térjetek meg!... Keresétek először Istennek országát!... Jöjjetek hozzám!... Ha a fiu megszabadít szabadok lesztek!... Legyetek tökéletesek!... Az én házam imádság házának mondatik!... Vigyázzatok, mert nem tudjátok sem napját, sem óráját amikor az embernek fia eljön!...

Mit érzett Simeon?

Érezte az erőt, a gyengeségben, amely erősebb az elemeknél. Bömböl majd az orkán, tajtékzik a tenger, de amikor szembe áll vele és parancsol, egyik elnémul, a másik fodros habokká változik és énekelve kíséri tovább a hajót. Érzi az erőt, amely erősebb a halálnál. "Lázár! jöjj ki!" Erősebb a viruló életnél. "Száradj ki gyökerestől!" Megérzi a vasököl súlyos csapásait a gyenge gyermek kézben, amely lesújt a kigyó fejére és összetöri azt.

Előbbi látásai, hallásai és érzései után, megremeg gyenge teste s csaknem megtántorodik amidőn fátyolos tekintete újból a karján szendergő gyermek arcra tapad. Glóriát lát a gyermek feje körül, de ennek homoru kerületében meglátja a tövikoronát és prófétálni kezd: A te lelkedet is áthatja az élestőr — mondja a mellette alázatos lélekkel, de könnyező szemekkel álló Máriának.

Testvéreim! Az akinek neve "Csodálatos" ma is hallatja hangját, kitudja hány prédikáló ajkán. Hány millió könyv által. Mennyi énekben és mennyi jócselekedetben. Vad törzsek és kültur nöpek között. Hová lehetne menni, hogy ez a hang utól ne érhetne és ezzel a megdícsőült arccal ne találkoznánk?

Kérünk téged áldott IMMÁNUEL! Maradj "Velünk Isten" azzal a csodálatos s titokzatos fényeddel, amely által Simeon rád ismert, hogy mi mind jobban megismerhessünk téged! Molnár A.

BIRÓ MIHÁLY Lelkipásztor, hazament

Bridgeportról kaptuk a szomorú hírt, Biró testvér haláláról. Hisszük, hogy kapunk részletes jelentést temetéséről s életleírást is Urunk hűséges szolgájáról.